

Vanha kunnon kännykkäni
kapulani verrattomin,
sulle lauluni viritän,
viisun pienen vinguttelen.
Sinulle nyt laulu soipi,
kalleimmalle kumppanille,
rahat viet, siis viimeisetkin
totiselta tuttavalta.

Vanha kunnon kännykkäni,
kourakampe kiehtovaisin,
oodin sulle nyt mä laulan,
viisun pätkän varmistelen,
että kuulee kaikki kansa,
värkistä niin veikeästä,
joka kantaa poissa huolet,
tuonee riemuja tilalle.

Vanha kunnon kännykkäni,
sähkösäilä taskussani,
ilon lähde oot minulle,
riemullinen seuralainen.
Sinä ratkot kaikki pulmat,
esteet tieltä eksyttelet,
ikävyiden suistat suohon,
murheet mustat vaimentelet.

Vanha kunnon kännykkäni,
tarpeellinen taikavärkki,
ystävät tuot saapuville,
kaipuun kohteen korvalleni.
Sinä tuotat tunteitakin,
rakkautta korvaan kuiskit,
lemmentuskaakin sanelet,
kaipuunvirttä veisaelet.

Vanha kunnon kännykkäni,
näpsäkkä Nokialainen,
olet mulle seuralainen,
suruviestin saapuessa.
Lohdutusta korvaan kannat,
sotkuseikat selvittelet,
annat mielenvirkistystä,
riemullista rentoutusta.

Vanha kunnon kännykkäni,
sulle kiitoksen sanelen,
korkoinensa kymppin annan,
papukaija merkki päälle.
Ilman pärjäisi en laisin
kälkätintä mahtavinta,
hukkaan varmasti menisin,
katoaisin kaikkienensa.

Turvaisaa on tallustella,
kännyn kanssa käyskennellä,
on kuin turva seurassasi,
eksyksissä ollessasi.
Apuakin löytyy aina
jos vain vaivaa huono tuuri,
kilautat vain kumppanille,
ystävälle parhaimmalle.

Tarvitsee myös herranketku,
tuota kummaa vempelettä,
kännykällä viestitellen
saavat naiset nauramahan.
Kiimaisiksi kiihdytellen,
hoituu hommat kiireisenkin,
eropassit myöskin voipi,
tekstaella tumpelokin.